kergitada ja tösta; sellepärrast pallus ta Jummalalt ommale tarka ja sannawötliko süddant. Jummal kulis temma palwet ja andis temmale ka seddagi, mis temma mitte ei pallunud, se on, rikkust ja au. Temma tarkust ja suurt tundmist kulutab segi luggu: Kaks naest tullid rieldes kunninga ette. Meie ellasime ühhes majas; minna sain lapse ja kolme päwa pärrast temma ka. Temma olli omma poia ärramagganud ja öse minno poiaga ärrawahhetanud. Kui ma üllesärkasin, leidsin lapse surnud ja tundsin et se minno laps ei olnud. Teine aias sedda walleks ja ütles: minno laps ellab agga sinnul on surnud. Kunningas käskis mõka tua ja ellawat last neid jaggada. Lapse emma hakkas palluma: oh Jsand, andke se laps temmale ja ärge surmake tedda mitte. Agga teine ütles: ärgo sago tedda ei kumbgi, — wöttame poleks. Siis andis kunningas neile otsust: andke se laps sellele, kes temma ello eest pallunud, se on temma emma.

Tännini ei olnud Israeli-rahwal Jummala tenistusse kodda, waid agga koggodusse telk, mis ühhest kohhast teise widi ja kelle sees seädusse-laegas peti. Tawet olli jo sepärrast nõuks wötnud Jsandale körki tempelt ehhitada, mis mitme keeldusse pärrast ei omma päiwil ei jõudnud tehha. Jäi siis se tö temma poia Salomoni holeks, kes poolkahhekssat aastaga, 480 aastat pärrast Israeli-rahwa wäljaminnikut Egiptusse-maalt, ühhe templi ehk Jummala-tenistusse koja üllesehhitas. Wönikia ja muud targad meistrid ollid temma kallal tööd teinud, ja ei pannud kunningas keigesuremaid kulusid ei mikski, et agga Jehowa tempelt keige-körgimaks ehhitusseks üllendada, mis sel aial ma peal olli. Kui ta ommas illus Moria-mäel walmis seisis, pühhitseti tedda wägga pühhaste, ja olli temma sest aiast se paik, kuhho keik Israeli-rahwas kokkotulli Jummalat tenima.

Salomoni wallitsusse aial olli aina rahho ja hea põlli keigel Israeli-maal, ja temma